

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 3. veljače	18 Po nakani (al)
Uto, 4. veljače	18 Po nakani (al)
Sri, 5. veljače	18 Na čast Sv. Josipu
Čet, 6. veljače	18 + Pavao Babić
Petak, 7. veljače	16 SKRADNIK – Prvi petak na čast Presvetom Srcu Isusovom 18 Po nakani (al)
Subota 8. veljače	15 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18 + Josip Gračanin; Anka i ob. Badanjak
Dan Gospodnji 5. NKG 9. veljače	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al) 16 SKRADNIK: +Nikola i Mitra Bubica; Dragan, Dijana i Marija Žilić

1. ŽUPNA KATEHEZA – održava se samo na nedjeljnim i blagdanskim misama.
2. ČEPOVI - skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...
3. RIM – zahvalno biskupijsko hodočašće – preko naše Župe prijavljene su dvije osobe.
4. PRVI PETAK – proslava u Skradniku u petak, 7. veljače Sv. Misom u 16 sati.
5. DOPRINOS: – za crkvu: Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za održavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

6. VOJNOVAC – misa će biti u subotu, 8. veljače u 15 h te radni sastanak o Vojnovcu.
7. SKRADNIK – misa će biti u nedjelju, 9. veljače u 16 h te radni sastanak o Skradniku.

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2020.

USAMLJENOST PREVLADAVATI LJUDSKOM BLIZINOM, VJEROM I LJUBAVLJU

»Nije dobro da čovjek bude sam« Božje su riječi koje čitamo na početku Biblije (Post 2,18). Te riječi predstavljaju podlogu za nastanak prve ljudske zajednice osoba, one između muškarca i žene stvorenih na sliku i priliku Božju. Bog, dakle, ne želi da čovjek bude sam već da, zrcaleći ljubav savršene zajednice božanskih osoba Oca, Sina i Duha Svetoga, izgrađuje međuljudske odnose ponajprije u braku i obitelji, a zatim i šire. Čovjek nije samačko biće nego je po svojoj naravi upućen na odnos i zajedništvo s drugima. On u sebi nosi duboko usađenu i trajnu potrebu za primanjem i davanjem ljubavi. Zato, u okviru ciklusa obiteljskog pastorala posvećenog starijim osobama, međugeneracijskoj solidarnosti te poslanju djedova i baka, a u prigodi Dana života 2020. koji obilježavamo u nedjelju 2. veljače, želimo promišljati o usamljenosti, njezinim uzrocima i posljedicama te o tome kako je prevladavati...

Kao vjernici pozvani smo ne samo znati za ozbiljnost problematike usamljenosti naših bližnjih, nego i ući u njihovu usamljenost i širiti radost evanđelja. Polazeći od autentične kršćanske vjere i ljubavi, molimo za usamljene i pružimo im konkretnu ljudsku blizinu prožetu suosjećanjem i solidarnošću. Darujmo im vrijeme, osmijeh, toplu riječ i potrebnu pomoć, a kad ustreba i rame za plakanje. Tako ćemo i drugima postati poticaj da se, uvažavajući dostojanstvo svakoga čovjeka, zauzmu oko prevladavanja usamljenosti kako bismo zajedno činili ovaj svijet čovječnijim. U tome nam neće toliko pomoći znanje koliko prava ljubav, jer »ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena« (1 Iv 4,12).

U Zagrebu 24. siječnja 2020. na spomendan sv. Franje Saleškog, crkvenog naučitelja, koji poučava da je kap prave ljubavi dragocjenija od mora znanja. Mate Uzinić, dubrov. Biskup

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

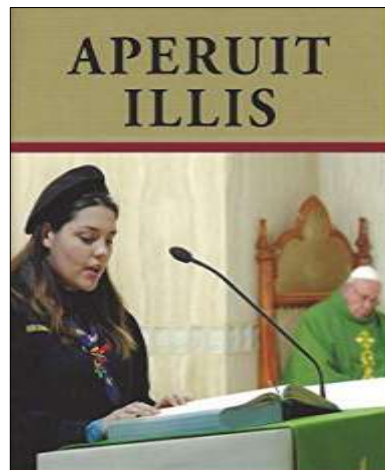
OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

2. veljače 2020. • SVIJEĆNICA • God. XI. • br. 5 (492)

Apostolsko pismo Aperuit illis - Nedjelja Božje riječi 2. dio

4. Povratak Izraelskog naroda u domovinu nakon babilonskog izgnanstva obilježeno je, i to je vrlo znakovito, javnim čitanjem knjige Zakona. Biblija nam u Knjizi Nehemijinoj daje dirljivi opis toga trenutka. Narod se okupio u Jeruzalemu na trgu pred Vodenim vratima da sluša Zakon. Taj je narod bio rasut prilikom protjerivanja sa svoje zemlje, ali sada se okupio »kao jedan čovjek« oko Svetoga pisma (Neh 8, 1). Narod je »pozorno slušao« dok se sveta knjiga čitala (Neh 8, 3), znajući da će u tim riječima otkriti smisao svog proživljenog iskustva. Reakcija na navještaj tih riječi bila je ganutost i plač: »I [leviti] čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu

smisao da narod može razumjeti što se čita. Potom namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" [...] "Ne žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost"« (Neh 8, 8-10). U tim je riječima sadržano veliko učenje. Biblija ne može biti samo baština nekih, a još manje zbirka knjiga za nekolicinu povlaštenih. Često se javljaju tendencije u kojima se pokušava monopolizirati i ograničavati sveti tekst na neke krugove ili odabrane skupina. Toga ne smije biti. Biblija je knjiga naroda Gospodnjeg koji u njezinu slušanju prelazi s raspršenosti i podjele na jedinstvo. Riječ Božja ujedinjuje vjernike i čini ih jednim narodom.

5. U tome jedinstvu, koje je plod slušanja, pastiri u prvom redu imaju veliku odgovornost tumačenja i omogućavanja svima da shvate Sveto pismo. Budući da je to knjiga naroda, oni koji su pozvani biti služitelji riječi moraju osjetiti snažnu potrebu da je učine dostupnom svojoj zajednici. Nadasve homilija ima sasvim posebnu ulogu, jer posjeduje »gotovo sakramentalan karakter« (Evangelii gaudium, 142). Pomaganje ljudima dublje proniknuti u Božju riječ jednostavnim i jezikom prilagođenim slušateljima omogućuje svećeniku da im pomogne otkriti također »ljepotu slikâ koje je Gospodin koristio da ljude potakne da čine dobro« (ibid.). Ovo je pastoralna prilika koju se ne smije propustiti!

Za mnoge je naše vjernike to jedina prigoda koja im se pruža da vide ljepotu Božje riječi, i to s obzirom na njihov svakodnevni život. Potrebno je, dakle, posvetiti dovoljno vremena pripremi homilije. Tumačenje svetih čitanja ne može se

improvizirati. Od nas se propovjednika, radije, traži da ne držimo preduge i premudre homilije ili govorimo o temama koje nemaju veze s istima. Kad se izdvoji vremena za molitvu i meditiranje nad svetim tekstom, može se govoriti iz srca i tako doprijeti do srca onih koji slušaju, tako da se izrazi ono što je bitno i što može uroditi plodom. Ne smijemo se nikada umoriti posvetiti vrijeme i molitvu Svetom pismu, tako da ono bude primljeno »ne [kao] riječ ljudska, nego kakva uistinu jest, riječ Božja koja i djeluje u vama, vjernicima« (1 Sol 2, 13). Dobro je i da katehete, u svojoj službi pomaganja drugima rasti u vjeri, osjete prijeku potrebu za osobnom obnovom kroz temeljito upoznavanje i proučavanje Svetoga pisma, što će im omogućiti da potpomognu istinski dijalog između onih koji ih slušaju i Božje riječi.

6. Prije nego će doći svojim učenicima, zaključanima u kući, i otvoriti im pamet da razumiju Sveto pismo (usp. Lk 24, 44-45), Uskrsli se ukazao dvojici od njih na putu iz Jeruzalema za Emaus (usp. Lk 24, 13-35). Izvješće svetoga Luke bilježi da se to dogodilo na sam dan njegova uskrsnuća, to jest u nedjelju. Ta dvojica učenika

razgovaraju o posljednjim događajima Isusove muke i smrti. Njihovo putovanje u znaku je tuge i razočaranja zbog Isusove tragične smrti. Nadali su se da je On Mesija osloboditelj, ali umjesto toga našli su se suočeni sa sablazni križa. Sâm se Uskrsli neprimjetno približava učenicima i pridružuje im se na putu, ali oni ga ne prepoznaju (usp. r. 16). Na putu im Gospodin postavlja pitanja i, shvativši da nisu shvatili smisao njegove muke i smrti, naziva ih »bezumnima i srca spora« (r. 25) i »počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu« (r. 27). Krist je prvi egzeget! Ne samo da je u Starome zavjetu unaprijed nagoviješteno ono što će on ostvariti, nego je i On sâm želio biti vjeran toj riječi kako bi očitovao jedinstvenu povijest spasenja koja u Kristu ima svoje ispunjenje.

7. Biblija, kao Sveto pismo, govori, dakle, o Kristu i naviješta ga kao onoga koji mora proći kroz patnju da bi ušao u slavu (usp. r. 26). Ne samo dio, nego sve Pismo govori o Njemu. Bez Pisma njegova se smrt i uskrsnuće ne mogu ispravno razumjeti. Zato se u jednoj od najstarijih ispovijesti vjere naglašava da »Krist umrije za grijeha naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi« (1 Kor 15, 3-5). Budući da Sveto pismo govori o Kristu, omogućuje nam vjerovati da njegova smrt i uskrsnuće nisu nešto što pripada mitologiji, nego povijesti i u središtu su vjere njegovih učenika.

Duboka je veza što povezuje Sveto pismo i vjeru vjernikâ. Budući da vjera dolazi po slušanju, a slušanje je usredotočeno na Kristovu riječ (usp. Rim 10, 17), iz toga proizlazi neodložan i važan poziv: vjernici su dužni pažljivo slušati riječ Gospodnju i u bogoslužnom činu i u osobnoj molitvi i razmišljanjima.

ŽUPNI STAN – U noći 28. lipnja 1943. godine partizani su spalili župnu crkvu i nasuprot nje župni stan i gospodarsku zgradu. Nakon što su obnovili župnu crkvu krenuli su graditi župni stan. Nije građen na temeljima starog župnog stana, nego je prigrađen uz župnu crkvu i s njom stavljen pod isti krov 1959. godine. Dužina stana sagrađenog na kat je 14 m, a širina 5 m. Električna struja uvedena je 1964. godine.¹

Nekoliko dana prije Božića 1991. godine, prilikom napada na Cerovnik, zid župnog stana pogođen je s dvije tenkovske granate iz smjera Vojnovca, a fasada je oštećena od gelera. Unutrašnjost stana je prilično uništena, a vrata i prozori porazbijani.²

U ljetu 1996. godine počela je zajednička obnova crkve i župnog stana. Obnovljen je krov, vanjska fasada i limarija, postavljen je gromobran i promijenjena stolarija.³ U prizemlju su, uz sakristiju, uređeni kuhinja, blagovaonica i sanitarije, a na katu je, tijekom 2015. godine (od kraja svibnja do kraja kolovoza) uređena spomen-soba posvećena nekadašnjem cerovničkom župniku mučenički ubijenom vlč. Dragutinu Fifki. Sponzor uređenja bio je pop Mate Pavlić, a blagoslovio ju je 30. kolovoza 2015. godine župnik pop Antun Luketić. U razdoblju od lipnja do kolovoza iste godine postavljen je novi krov i prekriven obojenim aluminijem. Planira se urediti i druga spomen-soba koja će biti posvećena cerovničkim žrtvama Drugog svjetskog rata i poraća.

¹ Zapisnik kanonskog – aridakonskog – pohoda (župa Cerovnik) sastavljen 14.IX.1968., str. 9 i 24.

² Spomenica za župu Josipdol, str. 84.

³ Ružica NERALIĆ, „Obnovljena crkva u Cerovniku“, str. 13.